

[Fiskeriministeren.]

justeringer, der dels som baggrund har den tekniske udvikling inden for fiskeriet, dels er en følge af en nødvendig tilpasning til anden lovgivning.

Det var oprindelig min hensigt også at søge medtaget forslag til en række foranstaltninger sigtende på en regulering af garnfiskeriet på grundlag af en betænkning vedrørende eventuel regulering af bierhvervsfiskeriet. Denne betænkning blev i maj måned i år afgivet af et af fiskeriministeriet nedsat udvalg vedrørende fisketegn og bierhvervsfiskeri m. v., og eksemplarer af denne betænkning er tidligere tilsendt folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg i forbindelse med dette udvalgs behandling af lovforslaget om indførelse af en fisketegnssordning.

Fra forskellig side er der givet udtryk for en nødvendig sammenhæng mellem regulerende foranstaltninger over for garnfiskeriet og forslaget til lov om indførelse af en fisketegnssordning, som ikke nåede at blive færdigbehandlet i sidste folketingssamling, men som nu på ny vil blive forelagt det høje ting. Personlig har jeg aldrig følt mig overbevist om nødvendigheden af at kæde disse 2 spørgsmål sammen.

For nogle af de regulerende foranstaltninger, som der er stillet forslag om i betænkningen, gælder, at jeg vil se positivt på en gennemførelse heraf. Det drejer sig her om afstandsbestemmelser for fiskeri med nedgarn og udvidelse af fredningsbælterne. Derimod vil jeg bl. a. af hensyn til de administrative konsekvenser se med nogen betænkelighed på andre forslag i betænkningen, som man især fra erhvervsfiskerside lægger stærk vægt på at få gennemført. Det gælder således et forslag om registrering af samtlige fiskere, der benytter faststående redskaber, hvilket forslag ønskes kædet sammen med en begrænsning i antallet af de redskaber, som må benyttes af fritidsfiskerne.

Om disse endnu uafgjorte spørgsmål forhandles der for tiden med fiskeriets hovedorganisationer, og jeg kan tilføje, at det er i overensstemmelse med disse organisations ønske, at det nu fremsatte lovforslag er begrænset til kun at omfatte de ændringer, hvorom der indtil nu er opnået enighed med fiskerne.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om landinspektørvirksomhed*.

Forslaget er en følge af landinspektørstudiets flytning fra den kgl. veterinær- og landbohøjskole til Ålborg universitetscenter, idet flytningen og omlægning af studiet nødvendigvis gør en ændring af reglerne for at opnå beskikkelse som landinspektør. Der foreslås samtidig ændringer i beskikkelsesreglerne på baggrund af erfaringer fra administrationen.

Forslaget indeholder nye bestemmelser, der begrænser de former, hvorunder praktiserende landinspektører kan drive deres virksomhed. Bestemmelserne skal hindre, at der sker en forflygtigelse af landinspektørernes personlige ansvar i forbindelse med udførelsen af matrikulære arbejder.

Endelig indeholder forslaget en ajourføring af enkelte andre bestemmelser i loven samt en revision af bestemmelserne om, hvornår inhabilitet er til hinder for, at landinspektører udfører matrikulære arbejder.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets tekst og bemærkninger, skal jeg anbefale det til en hurtig og velvillig behandling i tinget.

Ordføreren for forslagsstillerne (John Haaber)

(V):

Jeg skal hermed på forslagsstillerne vegne fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om menighedsråds adgang til selvstændigt at afholde udgifter til kirkelige formål*.

Hvis forbindelsen mellem det danske folk og folkekirken i de senere år er blevet svækket, kan en af årsagerne hertil være, at befolkningen i for ringe grad møder kirken i hverdagen, at kirken ikke følger dem i hverdagens mange problemer i hjem og på arbejdsplads. Det moderne samfund har stillet mennesket i en meget problemfyldt situation – en situation, som truer med at ødelægge mennesket selv. Kirken må selv erkende dette forhold og må selv give en tidssvarende løsning. I den demokratiske funktion omkring kirken indtager menighedsrådene den mest fremtrædende plads. Det vil derfor være naturligt at vente, at disse i reglen bredt sammensatte råd også vil kunne give et bidrag til løsningen af de mange problemer, som kirken aktuelt står i. Den lovgivning, som hidtil har dannet rammen omkring menighedsrådenes arbejde, har alt for ofte vist sig at være for snæver. Selv om menighedsrådene har haft